

hasta el presente ha visto pasar al panteon de la historia. ¿Y despues? ¡Oh! Déjeme usted corregir al famoso cortesano:

Forse lei canterá con miguior plettro.

Una cosa voy á exigir á usted para concluir: es que no tarde usted en darme motivos para poderle dirigir otras cartas peores si calle que la presente.

Entretanto reciba usted un apreton de manos de

N. L.

LARROSA.

Aur chiki batek, zentzurik gabe,¹
Amari zion galdetzen:
—¿Zergatik, ama, dira larrosak
Arantz zorrotzez jantxitzen?
¿Zergatik dute ikutzen diyen
Esku pollita urratzen?
Izanik berak añ gozatsuak
¿Nola dirade miñazten?
Ez nuen uste, lore-tartean
Arantzik zala arkitzen.—

—Seme maitea—eranzun zion
Amak laztan bat emanik;—
Jakiñ ezazu gauza galkorrak
Urrez daudela beterik.
Gizonak oso galdu ditezen

Beren ichurak zurturik;
Orregatikan daude larrosak
Usai-eziyaz jantzirik,
Berak artzera datorren aurruk,
Izan ez dezan beldurrik.

¡Ai! biyotzeko seme maitea!
¡Nere begiyen argiya!
¡Biraldu zazu zugandik beti
Charkeri lorez jantziya!
Askotan dezu, larros-antzean
Arkiko arantz mintiya;
Aldendu zaite beragandikan
Balitz bezala piztiya,
Gal-etzaitean, ichura utzaz
Zoraturikan guztiya.—

ECHEGARAY-KO KARMELO-K.

Santander-en Lotazilla-ren 23.^{an} 1882.^{an}

(1) *Zentzurik gabe*= Con inocencia.

